

[Sigsgaard.]

Må jeg dernæst sige, at hvad jeg tænker på, er bl. a., at der kan være stort behov for, at folk kan komme i direkte kontakt med billedkunsten. Det kan jo af økonomiske grunde være svært for mange, og dér er det en naturlig ting, at man går videre med det, som man allerede har påbegyndt ganske enkelte steder, at man opkøber kunst, som kan udlånes via bibliotekerne eller på anden måde til publikum, måske for et beskedent gebyr, måske på nøjagtig samme vilkår, som udlån af bøger foregår. Det samme kunne man tænke sig med musik; det foregår jo, som hr. Lembourn sikkert ved, i et vist omfang. Der er noget, som hedder musikbiblioteker. Det samme kunne man tænke sig med bånd — det kan være musik, det kan være undervisningsmateriale, det kan være det ene og det andet, man på den måde kan formidle.

Men det er rigtigt, at jeg også har nævnt udgivervirksomhed. Jeg tror ikke, jeg har nævnt forlagsvirksomhed for litteratur, men det kan jeg såmænd godt nævne. Jeg synes, det var en god idé, ikke at man fik et statsforlag ledet af kulturministeren eller hr. Lembourn eller andre, men at man fik et statsligt finansieret forlag, og hvad musikken angår måske statsligt finansierede udgivelsesselskaber. Specielt har jeg været inde på for filmens vedkommende, hvor filmselskaberne er dybt afhængige af de folk, der sidder bagved med pengene, at man skulle lave et statsligt finansieret produktionsselskab, ikke ledet af statsembedsmænd, men derimod ledet af kunstnerne selv. Staten skulle betale, men ledelsen skulle overlades til dem, der er aktive på de pågældende områder, og det er jo en ganske anden sag. Det synes jeg hr. Lembourn skulle tale med sine kunstnerkolleger om, for det er jo ikke sikkert, at man vil se slet så negativt på det, som hr. Lembourn påstår man ser på tanker om, skal vi sige mere traditionelle statsforlag og statsvirksomheder.

Så lige en bemærkning til kulturministeren, der over for mig påpegede, at formidlingen jo ikke alene er et spørgsmål om penge. Deri er jeg ganske enig, men der er en tendens til, ikke mindst under denne regering, at man lægger hovedvægten på det, som ikke rigtig koster penge. Formid-

ling er ikke alene et spørgsmål om penge, men ministeren bør huske, at formidling er også et spørgsmål om penge. Det gælder f. eks. de ting, jeg har nævnt her. Det kan være, man kan gå helt andre veje og have andre og bedre ideer end dem, jeg har fremført, men realiseringen af sådanne ideer koster penge, og et af de store problemer ved de fleste af de love, vi gennemfører her i folketinget under denne regering, er, at der er for få penge i dem, og derfor mislykkes det, for formidling uden penge får ministeren for lidt ud af.

Ministeren for kulturelle anliggender (*K. Helweg Petersen*): Det spørgsmål, der bringer mig op, er det, hr. Sigsgaard var inde på, om de beskedne midler, der af denne regering stilles til rådighed. Det er ikke en eksplosionsagtig udvikling, der her er tale om, men det er dog en stigning. Vi forøger rådighedssummen fra 4.200.000 kr. til 5.800.000 kr., så det går i hvert fald den rigtige vej. Og der skabes nu på en række områder bedre muligheder for kunstnerstøtten.

Må jeg nævne med hensyn til formidlingsopgaven den ene ting, at vi i bemærkningerne til lovforslaget siger, at det er hensigten, at vi vil søge en særlig finanslovbevilling på 200.000 kr., der netop kan stå til rådighed til støtte for institutioner og organisationer, der tager formidlingsopgaver op. Det kan være, at vi via det beløb bliver i stand til at påkalde de mange kræfter, som også hr. Sigsgaard erkender må med, hvis vi virkelig skal have en kulturudvikling i gang, der er stærkere end den, vi har.

(Kort bemærkning).

Lembourn: Når jeg udtalte, at jeg ikke mente, at kunstnerne ville støtte hr. Sigsgaards synspunkt, er det, fordi ingen kunstneriske faglige organisationer har fremført noget sådant. Det gælder også filmens.

Hermed sluttede forhandlingen.

§§ 1-3, ændringsforslag nr. 1 og 2, § 4, således ændret, ændringsforslag nr. 3, § 5, således ændret, §§ 6 og 7, ændringsforslag nr. 4 og § 8, således ændret, vedtoges uden afstemning.